

v i s c a o l o t

En el acte celebrat a Manresa diumenge passat, un dels oradors pronuncià les següents paraules:

—*Els catalans no som espanyols, no volem ser espanyols, no podem ser espanyols per no haver nascut en terra d'Espanya.*

Si això és autonomia, nosaltres com a radicals anirem més lluny:

—*Els olotins no som catalans, no volem ser catalans, no podem ser catalans, per no haver nascut en terra de Catalunya.*

¡Soms olotins i prou!

De les Preses en amunt i de la Canya en avall tot es terra estrangera.

I dilluns en el mercat
si no portes barretina
et feran marxà aviat
qu'Olot ja forma un Estat.
¡La República Olotinal

NO LLORA.

L'any 1908 el Partit Radical, dirigit per D. Alexandre Lerroux, aprovà del seu Programa lo següent.

—«Separació de l'Església i l'Estat. Llibertat de consciència, consagrada per un absolut respecte a la de tot ciutadà. Disolució de les COMUNITATS i repatriació dels religiosos estrangers. Les funcions de culte, fetes dintre els temples respectius. Tota associació cultural sotmesa a llei comú. Prohibit l'exercici professional de l'ensenyança a tot individu o societat de caràcter religiós».

Fa 23 anys demanàvem això. Potser ho tindrem d'aquí tres mesos.

a l ' a g u a i t

Es una incongruència dir que sense el sol no podriem viure. Sense En Sol, aquell que fa espardenyes pels pobres i calça botines, viuríem potser millor. Es un d'aquells que tiren la pedra i amaguen la mà.

Fa quinze dies que no hem vist aquella paparra negra del carrer de Villanova.

També en fa quinze que mengem sense fàstic.

Firmada per el «Bloc de Defensa Sindical» rebrem una fulla molt ben redactada, contesta digna a les grolleries d'uns provocadors.

Nosaltres potser no hauríem gastat tanta lite-

ratura que, com ha dit Alcalà Zamora, es impropia dels temps presents.

Nosaltres amb quatre paraules en tindriem prou per contestar a aquella mala gent: ¡No passareu assassins feixistes!

El dia de Corpus es corregué la bola que En Dolfo Puig faria ballar el gegant.

Més tard se'ns digué que a darrera hora s'havia excusat des de la fàbrica dels Citroën a París amb el següent telegrama.

Mardita mi zuerte perra
que me impide en eze instante
de hacer bailar el gigante;